



Takonygerinc?ség

2018 november 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Fekete-Gy?r András és Tordai Bence kampányol.

Többfajta ellenzéki politikus létezik. Van, akire a kormánnyal szimpatizáló emberek igazán dühösek tudnak lenni. Van, akin csak nevetni, durvább kifejezéssel, röhögni lehet. Van, akinek a nevét sem lehet megjegyezni. Van persze olyan is, aki kár, hogy az ellenzékhez tartozik, mert látszik, hogy ért ahhoz, amir?l beszél. És vannak a Fegy?rök meg Tordaiak.

Igen, egy egyszer? szó juttatta eszembe, hogy mennyire hasonlít egymáshoz Fekete-Gy?r András és Tordai Bence, pedig eddig nem is gondoltam erre. A szó: a takonygerinc?. El?ször Fekete-Gy?r szidta így a Fidesz vezetőit, ha jól emlékszem, éppen Soros egyeteme mellett tüntetett, ünnepi pillanatokat élt át: beszélhetett nyilvánosan, és legalább száz ember arra figyelt, amit mondott. Nem vágtak a szavába, hiszen ? egy pulpituson állt, tüntet? közönsége pedig lent báméskodott, és mivel elég hideg lehetett, a legnagyobb közhelyeket és bornírságokat is csendesen figyelték. Aztán a Facebookon Tordai Bence használta ugyanezt a hihetetlenül kulturált kifejezést, a Fideszt szidta így, en bloc.

Nagyon könny? lenne azon viccel?dni, hogy éppen ez a két ember testesíti meg a takonygerinc?séget, mintegy képviselve a takonygerinc?ség kvintesszenciáját. Gyávaság, elvtelenség, mindemellett ügyetlenség, és persze nem túlságosan nagy bölcsesség. De ez túl egyszer? lenne. Nézzük inkább egy kicsit alaposabban ezt a két ellenzéki figurát.

Hiszen van bennük egy lényegileg közös elem: ?k olyan ellenzéki szerepl?k, akik nem pusztán idegesít?ek, nem egyszer?en nevetségesek, hanem a Fidesz szempontjából szinte hasznosak. Jó, hogy vannak. Hiszen minden megnyilvánulásokkal azt er?sítik az esetlegesen bizonytalan szavazókban, hogy ezekre ne. Mindketten ilyenek. Fekete-Gy?rt és Tordai Bencét – kis túlzással – egy kormánypárti kampányrendezvényre is el lehetne vinni, mondják csak a csacsiságaikat, használják az ocsmány kifejezéseiket, legyenek mérgesek (az nagyon vicces), vagy éppen hogy vicceskedjenek (hú, az is meg? ám nekik, egyik szellemesebb, mint a másik...), és a közönség máris tudja, hogy kiket nem szabad támogatni.

Fekete-Gy?r nemrég ellenállhatatlan interjút adott a Mandinernek, arról beszélt az irgalmatlan ellenzéki vereséget hozó tavaszi választással kapcsolatban, hogy pártja, a Momentum támogatói a legtudatosabbak és ? pontosan tudja saját választóiról, hogy ?k (egyedül az ellenzéki oldalon) sikeresen átszavaztak. Ezt mégis hogy számolta ki? És nem tudja, hogy a taktikai szavazás ostobasága volt a választás egyik legnagyobb ellenzéki balfogása? Nem tudja, hogy az „oktatáségszégügy” mellett éppen a „taktikai szavazás” volt az ellenzék legnagyobb zsákutcája?

De hát hogyan is tudná. Másfél évig hallgattuk, hogy így huszonegyedik századi párt, úgy túllépték a hagyományos pártstruktúrákat, erre most csatlakoznak az európai liberálisokhoz. Persze, a hagyományos pártstruktúra elutasításával kapcsolatban azért jegyezzük meg, hogy az olimpiai bojkottra az aláírásokat olyan pártoktól független, egyenesen huszonkettedik századi politikusok segítették nekik összegy?jteni, mint mondjuk Szanyi Tibor. Fekete-Gy?r példaképe persze Macron, a saját reklámfilmje szerint is bevándorláspárti francia elnök. Mivel Macron önmagát Orbán Viktor f? ellenfelének nevezte, ezért ugyanezt mondja Fekete-Gy?r. Szerinte a májusi uniós választáson a Momentum lesz a Fidesz legnagyobb ellenfele. Húúúú... Mindemellett micsoda politikai éleslátás Franciaország valaha volt legnépszerűtlenebb elnökéhez dörgöl?zni, ?t isteníteni. És micsoda bölcs mondat: „Macron akkor szárnyal, ha európai tétek vannak a terítéken”.

A megfogalmazás – bocsánat – primitívségén túl tényleg nem tudja, hogy ez mekkora baromság? Macron és a szárnyalás? Fekete-Gy?rnek állítása szerint francia barátn?je volt, állítása szerint tud franciául: ha már magyar nyelv? újságokat nem olvas – igen, érdemes lenne neki például a Magyar Id?ket, a Magyar Hírlapot, a Pesti Srácokat, a 888.hu-t vagy az Origót is olvasni –, akkor francia újság nem volt még a kezében? Hagyjuk a csúnya, konzervatív Le Figarót. Na, de legalább a Le Monde-ot nem nézte meg az elmúlt fél évben? Abból is kiderül, hogy ráomlik Franciaország az elnökre. Abból is kiderül, hogy már nemcsak a jobboldali, de a baloldali emberek is alkalmatlannak tartják. Szárnyal? És nem tudja, hogy Macron hogy szokta magát (ismét csak bocsánat) összezsínálni, ha szemt?l szemben kell beszélnie Trumpgal vagy Putyinnal? És hogy ennek ellenére Trump hogy szokott gúnyolódni rajta nyilvánosan? Hogy bólogat Merkelnek? És azt sem tudja, hogy a külpolitikába éppen a belpolitikai kudarcok el?l menekül, de ott is csak kudarcok érik? És azt sem tudja, hogy a magyarok milyen óriási tömegben utasítják el Macron két legfontosabb európai javaslatát: a bevándorlás támogatását és a nemzetek visszaszorítását az unióban?

Igen. Hát hogyan is tudná. A jeruzsálemi nagykövetségr?l elmélkedik, de kiderül, nem tudja, hogy Trump el?tt ezt például Obama is megígérte. A charlottesville-i eseményekr?l beszél, rasszistázik, de nem tudja, hogy éppen a déli Lee tábornok volt a rabszolgatartás ellenz?je, és a gy?ztes északi Grant tábornok rabszolgákat tartott. És Fekete-Gy?r nem is szégyelli tudatlanságát. Jé, hát ezt nem tudtam – ennyi a reakció, amikor a Mandiner újságírója kedvesen elmagyarázza neki, mi hogy a valóság. Fekete-Gy?r saját interjújával is ugyanezt érte el, mint általában szokott: kínos alkalmatlanságával – persze tudtán kívül – voltaképpen kampányol a Fidesznek.

Ahogy ezt teszi Tordai Bence is. A másik fiatal reménység. Egy nem létező párt parlamenti képvisel?je, aki a

nyolcvanas évek németországi zöldséjéhez hasonló akciókat szervez, hiszen neki aztán tényleg semmije sincs. Ha mínusz számokkal lehetne mérni az er?t, a tekintélyt, a politikai súlyt, akkor ? biztos nulla alatti értéket kapna. Ó és micsoda h?stettekre képes! Letegezi a miniszterelnököt, egy bohócorrot mutat a f?ügyésznek, és – ha emiatt nem fog megbukni a kormány, akkor semmit?! – a pulpitusról nagyon sokszor azt mondja, hogy CÖF. (Utóbbi azért különösen eredeti ötlet, mert ezt már kitalálta tavasszal a kutyapárt, amikor kotkodácsolt egy interjúban.)

Majd egy tévém?sorban arról lódit, hogy kormánypárti képvisel?k titokban elismer?en bólintanak az akciói után. Vagyis szerinte nem kiröhögik, nem egy kis szerencsétlenségnek tartják, hanem – nagy titokban – elismerik, szinte tisztelik és ezt még jelzik is neki. Igazából tehát erre vágyik. És hogy nem szégyell ilyet mondani?

De hát miért is szégyellne. Kéregetni sem szégyell. Hiszen miután a parlament elnöke megbüntette szánalmas bohóckodásáért, Tordai megérkezett a *juhászpéterizmushoz*, de hívhatjuk *indexizmusnak* is. Koldulni, tarhálni. Ott az a rémes hatalom, a borzalmas diktatúra, maga a Rezsim nagy R-rel: tehát adjatok nekünk pénzt. És valóban, ez a leghihet?bb, s?t, Tordai egyetlen hihet? mondata: tényleg szeretne pénzt.

De ezt éjjel-nappal nem lehet mondogatni, ehhez kell apó is. Ilyenkor aztán jön a takonygerinc.

Gábor László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló